

MEMORIAL
Generał Marii Wittek

Aj: II 2003 n

wpisów ni obywat



AK Kraków
Miechów

fot.

2 osoba

†
WALKOWSKA Barbara

ps „Basetla” „dudka”

3409 / WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — ⁺ WALKOWSKA Barbara
ps. „Basella” „dudka”
T. 3409 / WSK

I. Materiały dokumentacyjne

- I/1 — relacja właściwa ✓ k. 2, s. 1-2
- I/2 — dokumenty (sensu stricto) dot. osoby relatora —
- I/3 — inne materiały dokumentacyjne dot. osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację —

III. Inne materiały (zebrane przez „relatora”):

- III/1 — dot. rodziny relatora —
- III/2 — dot. ogólnie okresu sprzed 1939 r. —
- III/3 — dot. ogólnie okresu okupacji (1939 – 1945) —
- III/4 — dot. ogólnie okresu po 1945 r. —
- III/5 — inne... —

IV. Korespondencja —

.....
.....
.....
.....

V. Wypisy ze źródeł [tzw.: „nazwiskowe karty informacyjne”] ✓

VI Fotografie Ukawa

I/1 RELACJA WŁASNA

- Relacja Krystyny Kierskiej - Bucinińskiej o Bombach Walkowskiej
Sporządziła Krystyna Ujstoria, Kralice 2000, mps, k.2, s. 1-2.



T/1/1

AK
Kraków
Miedzi

+

WALKOWSKA Barbara, ps. "Basetla", "Ludka"

Ur. 19.10.1920r. w Poznaniu, córka lekarza dr Tadeusza Walkowskiego i Walentyny z d. Krysiwicz. Przed wojną ukończyła 1 rok Muzykologii na Uniwersytecie w Poznaniu, równocześnie uczęszczała na lekcje fortepianu w Konserwatorium Muzycznym. Należała do Akademickiego Koła Harcerskiego. Po wkroczeniu Niemców do Poznania w 1939r. rodzina została wysiedlona i zamieszkała pod Krakowem w majątku Czechy (pow. Miechów) należącym do Edwarda Kleszczyńskiego. (Ukrywał się tam również gen. Bór-Komorowski i w latach 1940-41 była Główna Kwatera AK z Krakowa).

Wkrótce dr Walkowski został zatrudniony w szpitalu psychiatrycznym w Kobierzynie, w nowoutworzonym oddziale dla gruźlików. Któregoś dnia Niemcy zakazali personelowi wstępu na oddziały psychiatryczne, kiedy weszli tam dnia następnego na łóżkach znaleźli pomordowanych wszystkich pacjentów. Dr Walkowski wrócił do Czech, a następnie przeniósł się do Tarnowa, gdzie znalazł zatrudnienie jako lekarz kolejowy. Barbara Walkowska z siostrą Anną przeniosły się do Krakowa, gdzie zamieszkały na ul. Lenartowicza 4 w bursie prowadzonej przez Siostry Służebniczki, (1941).

W 1942r. Anna przeniosła się do rodziców do Tarnowa i tam była łączniczką AK.

Barbara dostała się do chóru Filharmonii Krakowskiej i równocześnie pracowała w Urzędzie Statystycznym mieszczącym się w Colegium Novum.

Od 1941r. należała do tajnego Harcerstwa Akademickiego, które było kontynuacją koła poznańskiego. Jego organizatorką była Krystyna Łabendzińska, która organizowała różne szkolenia harcerskie i kursy pielęgniarskie. Wykładowcami na kursie pielęgniarskim byli K. Łabendzińska i dr Stanisław Kostarczyk. Praktyka odbywała się w ambulatorium na ul. Warszawskiej (6 lub 8), potem na ul. Pierackiego 19. Krystyna Łabendzińska była zaprzysiężona w AK, a jej przełożoną była "Teresa" - Helena Węgrowska zamężna Siuchnińska, komendantka WSK Okręgu Krakowskiego AK.

Jesienią 1942r. do mieszkania na ul. Lenartowicza przybyła "Limba" - Alojza Kotówna (zam. Gryglowska) i zaprzysiężła do AK zebrane tam dziewczęta; oprócz Barbary W., Krystynę Kierską (zam. Rucińska), prawdopodobnie Milę Macugę i NN.

B.W. przyjęła pseudonim "Basetla" potem "Ludka". Pełniła funkcję

Łączniczki w Miechowskie. Przewoziła pocztę i prasę do Działoszyc i Kocmyrzowa. Z ostatniej wyprawy, już po wkroczeniu Armii Czerwonej do Krakowa, wracała w przypadkowym towarzystwie p. Drobnera (przed wojną człowieka bardzo bogatego, później aktywnego komunisty).

23 lutego 1945r. została podstępnie aresztowana przez NKWD.

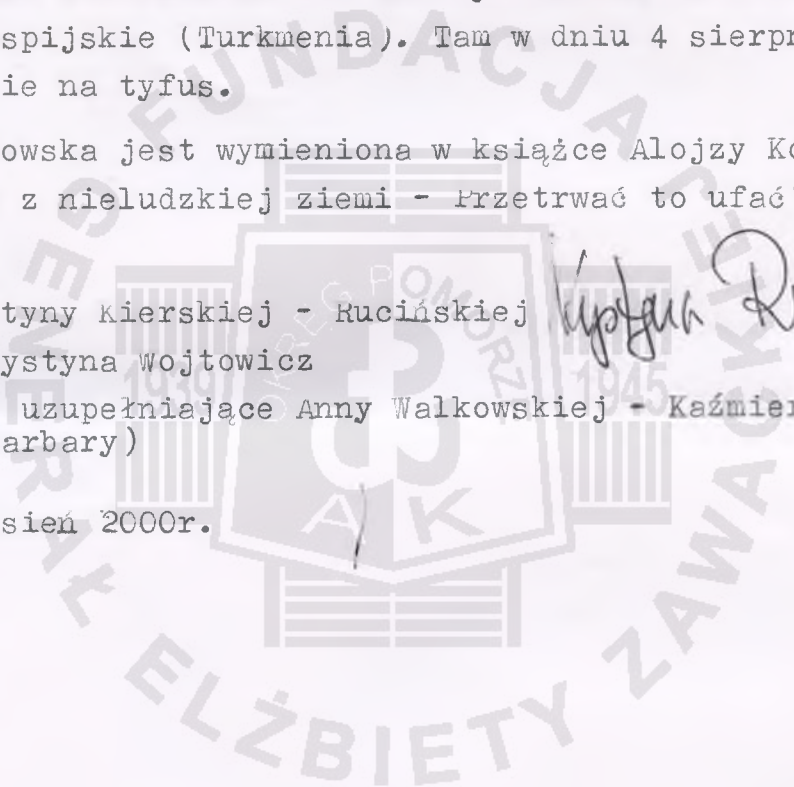
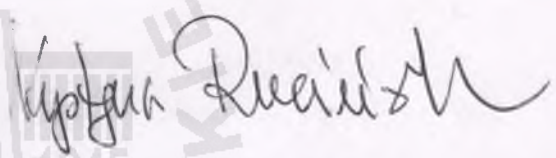
W sprawę był wmieszany Stanisław Paszkowski ps. "Stan", "Mały", radiotelegrafista w partyzantce, jak się później okazało na usługach Armii Czerwonej. Namówił on Barbarę na okazyjną jazdę do rodzinnego Poznania, lecz dojechała tylko do pałacu "Pod Baranami", gdzie była przesłuchiwana. Potem osadzono ją w więzieniu na ul. Montelupich. 24 marca 1945r. w 10-cio osobowej grupie kobiet z AK wraz z jeńcami niemieckimi została wywieziona do Krasnowodzka nad morze Kaspijskie (Turkmenia). Tam w dniu 4 sierpnia zmarła prawdopodobnie na tyfus.

Barbara Walkowska jest wymieniona w książce Alojzy Kot - Gryglowskiej "Wspomnienia z nieludzkiej ziemi - Przetrwać to ufać".

Relacja Krystyny Kierskiej - Rucińskiej

- spisała Krystyna Wojtowicz
- informacje uzupełniające Anny Walkowskiej - Kaźmierskiej, (siostry Barbary)

Kraków, wrzesień 2000r.



T. 3409/WSK

AK
Kraków

Obw. Miechów

WALKOWSKA Barbara
ps. „Boisetta”, „Ludka”

V Wypisy ze źródeł (+z. nazwiskowe karty informacyjne)

AK
Kraków

Walkowska Barbara

ps. "Basetla", "Ludka"

ur. 19.10.1920r. w Poznaniu, córka lekarza
dr Tadeusza Walkowskiego i Walentyny zd.

Krysiewicz. Sudentka Muzykologii na Uniwer-
sytecie w Poznaniu.

Po wysiedleniu z Poznania mieszkała w Kra-
kowie. Zaprzysiężona do AK w XI.1942r. przez

"Limbę" - Alojzję Kotównę zam. Gryglowska.

Łączniczka w Miechowskie.

23.II.1945r. aresztowana przez NKWD i wywie-
ziona do obozu w Krasnowodzku w Turkmenii.

Zmarła tam w dniu 4.VIII.45r. prawdopodob-
nie na tyfus.

Zródło: relacja złożona przez Krystynę
Kierską - Rucińską

K.Wojt., 2000 r.

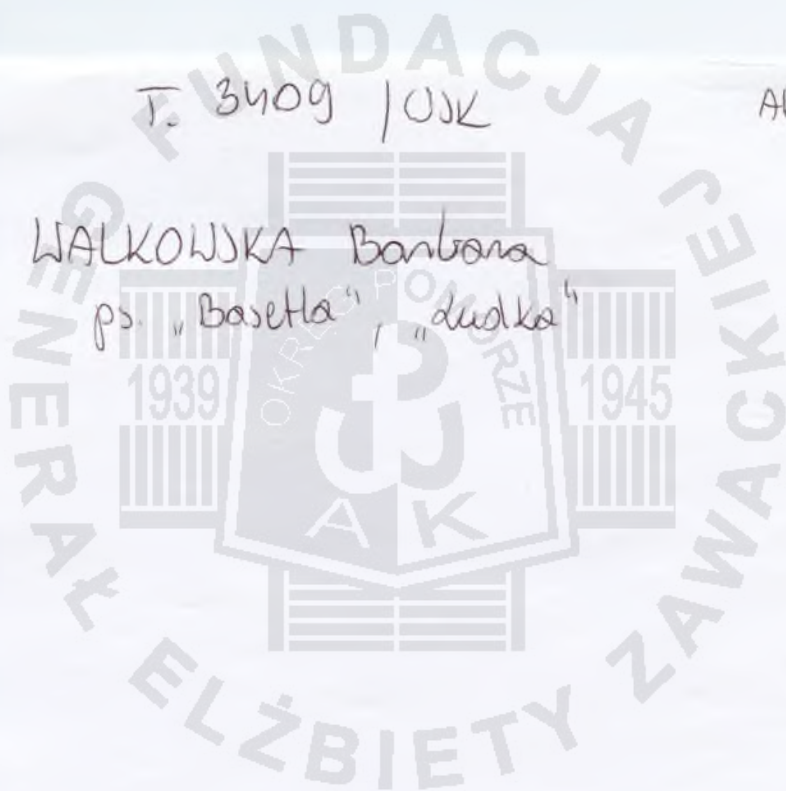
i

T. 3409 / OSK

AK Michów

WALKOWSKA Barbara
ps. "Basetta", "dudka"

AY II 2003r



2

Alc Kralci

WALKOWSKA Barbara

zob.: T 3407 / WSK: KIERSKA Krzysztof, fot.

AY III 2003~

VI FOTOGRAFIE





Dniaga od lewej p. Barbara Walkowska
oryg. fot. zdob.: tenka osobna T. 3407/WSK KIERSKA Krystyna

HALKOWSKA Barbara

AK Knieki
Miechdu

+ HALKOWSKA Barbara
ps. "Baszta", "dwulka"



MEMORIAL
Generał Marii Wittek

AK II 2003

FUNDACJA
Muzeum Pomorskie
oraz Wojskowej Służby Polak
Foruń, ul. W. Górnego 2
86, e-mail: archiwum@muzeum.pom
REGON 870502736